

Asa Gray.

In mijn berichtje over „de vrucht van *Elaeagnus longipes*,“ blz. 207, van het tijdschrift, zijn een paar fouten geslopen.

1e. In den titel staat *Ada* Gray, moet zijn *Asa* Gray.

2e. 3e alinea. Zijn aan 't einde een paar woorden weggevallen, en staat „al naarmate de rijpheid volkomen is,“ er moet achter komen of niet.

3e. Aan 't einde staat *Arboretum Segerianum*, moet zijn *Arboretum Segrezianum*.

Haarlem.

LEONARD A. SPRINGER.

Doodshoofdvlinder.

Naar aanleiding van het artikelje N. R. te A. P. in *De Levende Natuur* van Oct. 1901 betreffende den doodshoofdvlinder, wil ik U mededeelen, dat ik in begin September eene pop van dezen vlinder ontving, die gevonden was bij het rooien van aardappelen alhier. Deze pop werd door mij in eene stopflesch met aarde gedaan en in de huiskamer gezet. Op 6 of 7 October is daar de vlinder mooi ontwikkeld uit te voorschijn gekomen.

Dieren. VAN BALLEGOIJEN DE JONG—WARNSINCK.

De trek der Witjes.

„Wie heeft er ook iets van gezien?“ vraagt u in afl. IX.

Ik ben zoo gelukkig geweest, den door u waargenomen trek der witjes te Hoorn te zien.

Mijn aantekeningen wijzen uit, dat 't op denzelfden dag (25 Juli) geweest is.

De hemel was egaal-loodkleurig en de talloze witjes stonden als sterren in de lucht te schitteren.

Ik heb 't schouwspel helaas niet lang kunnen blijven genieten, daar ik niet „op excursie,“ maar „op karwei“ was. 't Was ongeveer drie uur, toen ik 't zag.

's-Gravenhage.

A. LORAN.

Vervormde bloemen van *Linaria* en *Saponaria*.

Van den heer F. D. J. Risch te Rotterdam ontvingen wij een aantal planten van 't gewone Vlasbekje, die de merkwaardigheid vertoonen, dat de bloemen tot onkenbaar wordens toe zijn vervormd. Het zijn bleeke, regelmatige bekertjes geworden, inplaats van de bekende gele, gespoorde bloemen, in de wandeling Vlasleeuwenbek of Wilde leeuwenbekjes geheeten (*Linaria vulgaris*).

De oorzaak van deze vreemde vervorming is een klein galmugje, *Diplosis linariae* geheeten. Het diertje legt zijn eitjes in de bloemknoppen, die dan tot de zonderlingste bloemen uitgroeien.

Nu is 't vreemde bij deze geschiedenis, dat ook het deponeeren van eitjes op een plant, die nog niet eens bloemknoppen vertoont, als prikkel schijnt te werken bij den verderen wasdom en veroorzaakt dat alle bloemen, die later gevormd worden, „vervormd“ zijn.

Ook schijnt het (al is 't, voor zoover wij weten nog niet met zekerheid uitgemaakt, althans niet verklaard) dat een plant, die eens aangetast was, na het opschieten uit den wortelstok in 't volgend jaar de ziekteverschijnselen opnieuw vertoont, zonder opnieuw aangetast zijn. De mogelijkheid bestaat echter, dat de galmug eitjes legt op de wortelstokken of in de aarde, dat daaruit larven ontstaan, die vroeg in 't voorjaar of misschien in den winter aan een generatie het aanzijn geven en aldus de plant aansteken. Wie nadere of andere inlichtingen over dit verschijnsel kan geven, verzoeken wij dit te doen.

Ook de heer Risch meldt ons, dat jaar op jaar de planten geregeld op de vindplaats verschijnen en nooit andere dan misvormde bloemen laten zien.

Iets dergelijks doet zich voor bij het Zeepkruid. Een galmijtje, *Phytoptus*, veroorzaakt, dat de bloemen allerlei zonderlinge gedaanten aannemen; soms zijn de bloembladen alle in talrijke slijpes gespleten, soms is de kroon verdubbeld, vaak geheel gevuld en lijkt dan sprekend op die van gekweekte *Saponaria*'s; maar ze zitten vol galmijtjes. Zoo staan er al jaren bij Nunspeet, tegenover het station in een denneboschje tal van die dubbele Zeepkruidplanten.

De ex., ons door den heer W. A. J. Bremer te Haarlem gezonden, vertoonen een groot aantal donkerpaarse zeer smalle bloembladeren. Ze zijn gevonden in de duinen van Overveen. Wanneer u de (even gedroogde) bloemen boven een blad papier (lieft zwart of donker gekleurd) uitklopt,

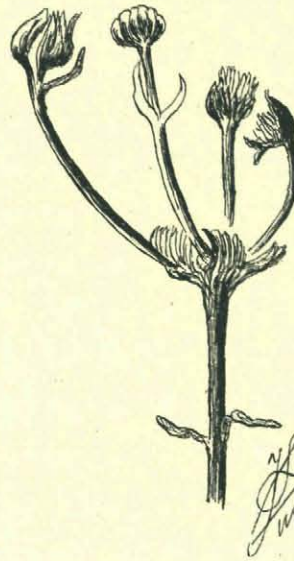
ziet u een menigte gele langwerpige mijtjes over het papier marcheeren. Met een sterke loupe herkent u ze dadelijk als spinachtige dieren. Uw exemplaren zaten er vol van; nadat de bloemen in 't doosje wat ingedroogd waren, behoefde ik ze niet eens uit te kloppen, om zekerheid te krijgen, dat we hier althans niet te doen hebben met een product van menschelijke kweekkunst, zooals u dacht; de mijtjes kropen er over heen.

E. Hs.

Kruisbladige Gentiaan.

In aflevering 7 van *de Levende Natuur* van dit jaar las ik iets over de vindplaats van de kruisbladige gentiaan (*Gentiana Cruciata* L.). Daarentrent kan ik u nog het volgende mededeelen. Verleden jaar was de groei dezer plant nog beperkt tot een half uur ongeveer in de duinen ten Z. van Wassenaar. Dit jaar nu heb ik ze in vrij groot aantal gevonden in kleine duinboschjes, dicht bij de Waalsdorpsche vlakte (den Haag). De zaden moesten dus een aardig reisje afgelegd hebben, te meer, daar ze er over Meiendel, een groot stuk bosch en weiland, of er om heengekomen zijn. Er wordt hier nog al gescharrelt door bramenzoekers en het is dus lang niet zeker, dat er het volgend jaar wat van terecht zal komen. Het drogen van deze plant is mij reeds driemaal mislukt. Weet de redactie of één der lezers mij soms te zeggen, hoe ik dat kan voorkomen, of is de plant niet goed om te drogen?

Den Haag. J. V.

Doorgegroeide Goudsbloem.

Ik vond een wonderlijke goudsbloem: een gewone bloem was bijna uitgebloeid en uit het omwindsel kwamen vier steeltjes met nieuwe knoppen wat kleiner en armoediger dan gewoonlijk.

J. L.

Een vreemd, maar bij kweekplanten althans niet zeldzaam verschijnsel.

Doorgegroeide Goudsbloem.

Opheldering gevraagd.

1°. Van den zin: „Ontzondig mij met hijsop, en ik zal rein zijn“ (Psalm 51) („Purifie-moi avec l'hysope, et je serai pur“, zegt mijn Fransche bijbel). z. 116 blz. 155

2°. Is het uwe bedoeling, dat de rand van het aquarium, door u in afl. 3, Mei 1897, bl. 63 beschreven, op of naast het reeds opgebouwde deel wordt bevestigd? Volgens de teekening zou ik meenen er op, maar volgens den text ornaast. (Ernaast is iets steviger. H.)

3°. Een visscher, dien ik in de groote vacantie een fuik zag ophalen, waarin alle paling en zeelt dood was, weet dit aan het bijzijn van den grooten modderkruiper. 't Volksgeloof wil, dat, als deze in de fuik zit, alle visch sterft. Waarschijnlijk bijgeloof.

4°. Van sommige spelletjes met plantendeelen lezende (Afl. Febr. 1900) kwam mij in de gedachte, dat wij als kinderen de vruchten van de gele lisch varkentjes noemden en ze, met een eindje steel eraan als staart, vier stukjes lucifer in 't lichaam staken en ze zoo op tafel zetten, waar ze een aardig effect maakten — in ons oog ten minste.

5°. Kan men met behulp van Alberda's „Aves Neerlandicae“, 't zij snel of na eenig zoeken achter den naam van een gegeven vogel komen, of vermeldt de schrijver geen kenmerken? (De lijst bevat alleen namen en korte aantekeningen omtrent woonplaats.)

6°. De Westlandsche tuinders zien gaarne, dat in September en October de nachten helder zijn en de maan goed licht geeft. Zij zeggen, dat dan de blauwe druiven beter haar gewenschte donkere kleur krijgen. Is dit mogelijk?

z. 116 blz. 155

J. A. VAN DER GRIJP.